

TEDENSKA SLIKE

Štev. 20.

V Ljubljani, v sredo 16. maja 1917.

Leto IV.

Iz druge bitke pred Arrasom, ki se je končala z najkrvavejšim porazom Angležev: Napad angleških tankov na nemške pozicije, ki so jih pa Nemci razbili in posadke ujeli.

Lastnoročno pismo

blagopokojnega c. in kr. velikega admirala
Antona Hausa.

To pismo je pisal umrli veliki admiral s krepko roko slovenskemu nadučitelju in ravnatelju mestne deške ljudske šole, g. Jakobu Dimniku v Ljubljani. Pismo dokazuje, kako lepo in gladko je tekla slavnemu rajniku slovenska beseda in kako lahko se je izražal v našem jeziku. Da se je veliki pokojnik docela pričul našega modernega pravopisa, se vidi na besedi „vrlo“; toda spomin na nekdanji naš pravopis ga je zapeljal, da je zapisal dve vrsti više isto besedo po starem „verlo“. Hausova ljubezen do naše domovine in njegove priznalne besede, da je prebivalstvo Kranjske „vrlo in hrabro“ ter da ljubi svojo grudo tako zvesto, kakor je ljubi on sam, to priznanje ima neprecenljivo vrednost v zgodovini sedanje vojne!

V številki 11. t. l. smo prinesli obširen životopis umrlega velikega admirala Hausa. Rojen leta 1851. v slovenskem Tolminu na Goriškem, je prišel Haus s svojo materjo in brati v Novomesto, kjer je posejal ljudsko šolo in od leta 1862. gimnazijo do vštetelega petega razreda; zadnje tri razrede je dovršil na ljubljanski gimnaziji. Tovariši so mu bili Slovenci, sam je obiskoval slovenščino kot obvezen predmet ter je zato govoril in pisal naš jezik vse življenje gladko kakor svoj materni jezik do svoje smrti dne 8. februarja t. l. Slava Hausovemu spominu, ki si je pridobil za razvoj naše mornarice ter za sijajne uspehe tekom vojne na morju nepozabne zasluge!

Čarodejna šibica.

Človeška radovednost je sicer prelomila ključavnico že marsikake tajnosti sveta, vzlic temu pa ostaja, kakor za časa Hamleta, še vedno mnogo stvari med nebom in zemljo, o katerih človeška pamet nima pojma. Tudi na vojni se je to pokazalo, kakor pripovedujejo udeležniki.

— Veste, kaj mi je bilo najčudovitejše? je omenil med razgovorom znanec, ki je pripovedoval, kako se godi na fronti. In ne da bi čakal, ugane li kdo je povedal takoj naravnost:

— Kako se je za stavbe kritij v zakopih iskala voda:

— Kakšna voda?

— Pitna, seveda za vsakovrstne potrebe neobhodno potrebna voda. Zakopi so v jakom začasni domi. Posadka se sicer vrsti, toda vendar leži na istem mestu daljšo dobo, včasih cele kose leta, dolge tedne in mesece. Brez vode ni mogoče prestat. Pogoj življenja je voda.

— No na vznožju sedmograških Alp vendar ni moglo biti pomanjkanja vode!

Navrta se kjerkoli in če pride sveder do neke globine —

— Le da je značaj zemlje tamkaj prav poseben. Pod terensko površino je gramoz in voda izginja. Le malo mest, kjer se voda pojavi in kjer je mogoče vrtati z uspehom. Toda kdo naj pove, kje je takšno mesto?

— Morda so pripomočki praktične priprave? . . .

— To je ravno, kar me je osupnilo. Pravo čarodejstvo. Pri sosedni stotnji je bil

O iskalcih vrelcev ste že slišali. Tudi o čarodejni šibici, kakšno vlogo da igra pri tem iskanju. Nekak hokus pokus. Nekak „furtel“, ki je baje dedična tajnost te in one rodbine. Toda, v čim tiči ta tajnost?

Tudi moža iz zakopov je stvar zanimala. Slišal je pogovore, ki so zbudili njegovo pozornost.

— Kako je pri vas v H.? Ste li že gotovi s kritji?

— Takoj bomo gotovi, v par dneh se že nastanimo.

— In voda? ali je?

— Doslej je ni, a bo.

— Vrtate?

— Kajpak! Šele 4 metre globoko smo, a je treba osem.

— In če je ne bo?

— Bo. Mož s šibico je rekel, in kar on reče, je kakor pribito.

Tako zaupanje! In na vsej fronti. Pri vseh činitelj h. Takorekoč uradno zaupanje. Stab, inženirji, vse verjame možu na besedo. To daje vendar premišljati!

— Vrl človek! Kako ste ga pa iztaknili?

Pripovedovalec sam ni imel prave vere. Toda stvar ga je začela zanimati in sklenil je, da ji gre do živga. Govorilo se je, debatiralo, prepiralo. Nekateri so migali z ramami. Neumnost, ni vredno besed. Vse je naravno. Vedé ali nevedé, mož hodi vsekakor s svojo šibico po gotovih geoloških sledovih in znakih. Toda kakšni so ti sledovi in ti znaki? Gole besede. Ne pojasnijo pa ničesar. Če bi zadoščali geološki znaki, bi mogel vsakdo, ki je študiral geologijo, določiti taka mesta vrelcev! Toda, le pokličij profesorja geologije, — ne najde ničesar! In tu je priprost mož s kmetov, nekak obrtnik ali poljedelec in najde vselej. Kako je torej to?

— Morda ima poseben čut?

— Zopet beseda! Kakšen poseben čut? Zakrivljena šibica, ki se med korakanjem na gotovi točki zgane in izravna. S čim? Zakaj? Kako?

Skušal si je razložiti to zagonetko. Menda pojav kakšnih fizikalnih ali fizikofizijoloških zvez? — Toda jasnosti ni dobil. A videl je pojav, ki se ni dal tajiti.

Končno se je seznanil tudi s samim čarodejem.

— Kakšen je bil?

— Nič posebnega, nič

izrednega ni bilo na njem. Menda 40 let star. Po poklicu doma stavbenik. Po postavi niti velik, niti majhen, niti hrust, niti slabič. Torej nič čudnega. Dodelili so ga prvotno stavbnemu oddelku. Slučajno se je izvedelo, kaj zna početi s šibico. Pokazal je svojo sposobnost in odtistihmal se pri komandi kar tepejo zanj. (Konec ptili)

*Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!*

c. u. k. Flottenkommando.

Polca, 9. VIII. 1916.

Vaše velenodje!

*Da poslavim „Letni poročili“
1914-15 in 1915-16 blagovolite sprejeti
mojo najsrčnejšo zahvalo, istotako
hudi na Vaš spis, katerega ste dolo-
čili moji osebi. Če se v istem, moja
dela veliko višje cenijo, kakor za „
služijo, moram to pač pripisovati
samo patrijotičnemu navdušenju
ki navdaja i Vaše srce in katero
se tako verho trudite v srcih šolske
mladine vzbuditi in povišati, za
kar Vam je zahvala in priznanje
vseh gotova, ki ono lepo doželo
Kranjsko s svojim velikim in hrabrim
prebivalstvom tako ljubijo, kakor jaz.*

*Z odličnim spoštovanjem
belišim
Vašemu velenodju
udani*

*A. Haus
Veliki admiral*

Lastnoročno pismo blagopokojnega c. in kr. velikega admirala Antona Hausa.

tak človek. Njega so poklicali vselej, kadar je bilo treba iskati vrelce. Več kilometrov daleč so telefonirali ponj. Kakor po zdravniku k bolniku.

— In je opravil kaj?

— Popolnoma zanesljivo je pokazal mesto. Tako šibico ima, čisto narahlo jo drži in hodi okoli. Naenkrat se ustavi in pravi: Tukajle je voda! In resnično, tam je!

— Čarodejna šibica?

— Vrag ve, smešno, a vendar resnica. Dokler nisem videl, nisem verjel . . .

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„To lahko ti poizkusiš, jaz ne,“ je odgovorila dostojanstveno.

„To misliš sedaj, pozneje pa boš morala plavati z reko. Tudi če bi dolga leta delal, bi si komaj pridobil mesto, ki bi ti ga mogel ponuditi. Tudi moraš pomisliti, da sem že dvaintrideset let star, ti pa dvajset. Nimam pravice žrtvovati tvojo mladost, tvojo lepo bodočnost. Drug, srečnejši mož bo morda . . .“ Dalje ni mogel. Naslonil se je na kamin in zrl predse.

Dorothy je še bolj pobledelela. Tudi njena moč je bila pri kraju. Stopila je k njemu ter ga nežno objela. Potem je naslonila svojo glavo na njegove prsi in je bridko zajokala.

„O, Dorothy, ljubica, nikar ne jokaj,“ je prosil, „saj ne rečem nobene besede več, samo nehaj!“

„Saj si tako že preveč rekel . . . Ampak z nama ostane, kakor je bilo,“ je ugovarjala Dorothy. „Ali misliš, da se me kar takole iznebiš? Kaj me briga, če si ubog! . . . In prav brezsrčno je to, da me hočeš odstopiti kar drugemu možu . . .“ Gospodična Darlingova je globoko vzdihnila.

„A kaj naj storim?“ je odvrnil žalostno. „Tvoja rodbina ne bo hotela ničesar slišati o tem.“

„O, pa še prav mnogo bode morala poslušati. Dan na dan jim hočem govoriti o tebi, samo o tebi, tako, da te bodo končno prosili, da me vzameš in jih rešiš. Oh, zakaj nisem sama bogata!“

„To bi stvar samo še poslabšalo. Oh, Dorothy, saj je blazno, misliti kaj takega. Kako bi mogla živeti s sedemtisoč kronami na leto!“ je vzkliknil obupan.

„Drugi žive vendar tudi, pa še prav dobro,“ je ugovarjala Dorothy pogumno. „Kupila bi si kje majhno hišico in jo opremila v slogu kraljice Ane. Pohišstvo tega sloga ni drago, kaj ne?“

„Da, ni tako zelo drago, ampak zame vendar še predrago.“

„Ti meniš pač, da bržčas sploh ne bova imela denarja, da si kupiva pohišstvo. No, če ni drugače, sediva lahko tudi na kuhinjskem stolu. Saj to ne dé, kaj ne Nicholas?“ Veselo se je zasmejala, ko je to rekla, toda sedela ni še nikoli na kuhinjskem stolu.

„Ti si angel,“ je vzkliknil Nicholas; ako bi šla ta nevihta mimo nas in bi mi ostalo moje premoženje, tedaj mi bo najlepši spomin, da si mi ostala zvesta tudi v najtežjih časih in si bila pripravljena deliti z menoj pomanjkanje in bedo.“

„Morda se pa obrne še vse na dobro, oh, ko bi nam hotela pomagati kaka dobra vila, da premagamo sovražnike!“

Bojim se, da razun tebe ni nikakih dobrih vil na svetu, je dejal Nicholas z lahnim usmevom ter gladil njene lepe lase.

„Ko bi pa vendarle prišla sedajle vila in bi rekla: „Dorothy . . .““

„Dorothy!“ je zaklical baš v tem hipu nekdo na hodniku . . . Bil je Monin glas. „Iti moram sedaj; pridi pome, kadar boš gotov s pismi, da govoriva dalje o najini zadevi.“ Odprla je vrata.

„O, kako mi je žal, motila sem vaju,“ se je izgovarjala gospa Geoffreyeva. „Res bi vam ne bilo treba priti ven, ko ste slišali, da kličem jaz. Nicholas vas potrebuje, ljuba Doatie; mislila sem, da ste v mali sobici, drugače bi ne bila klicala.“

„To nič ne dé, pojdite z menoj Mona, v svoji sobi vam povem vse.“

„Oh, Geoffrey mi je že pravil,“ je odvrnila Mona. „Práv zato sem vas iskala.

Novi avstro-ogrski vojni minister, general pehotepl. Stöger-Steiner.

Vedela sem, da ste nesrečni in sem vam hotela samo povedati, kako sočustvujem z vami.“ Mona je bila tako potrta, kakor da je njo zadel bridki udarec.

„Bodite mirni,“ je tolažila svojo prijateljico ter jo nežno objela. „Le nikar ne izgubite poguma! Kadar je nesreča najhujša, je Bog najbližji.“

„Ne vedno,“ je zdihovala Dorothy. „Saj vem, kako bo. Ločili naju bodo in čez nekaj časa bodo hoteli, da vzamem drugega. Silili me bodo in v slabem trenutku porečem „da,“ pa bom nesrečna za vse življenje.“

„Zakaj se delate tako majhno? Če vas prav poznam, ne boste nikoli imeli takega slabega trenutka, marveč mu ostanete zvesta. Razun tega ga pa lahko vsak hip vidite. To ni tako, kakor če bi vam ga ugrabila smrt. In mogoče je, da se sčasoma tako odlikuje, da si pridobi odlično stališče, več vredno kakor ono, ki je bilo odvisno od

njegovega naslova in denarja. Saj vendar veste, da je jako pameten.“

„Da, to je res,“ je potrdila Dorothy z novo vzbujeno nado.

„Morda tudi še dobi pravdo. Neko slutnjo imam, da mora biti oporoka še kje skrita. Gotovo pride enkrat na dan,“ je tolažila Mona.

Ko je stopila malo pozneje Violeta v sobo, sta se prijateljici še vedno razgovarjali o mučni zadevi.

„Neznosna mi je misel, da bo tako zopern človek izpodrinil mojega Nicholasá,“ je vzkliknila Dorothy.

„Tolažimo se s tem, da ga ne bo nihče upošteval,“ je menila Violeta.

„Ni tako gotovo. Lucy Chetwoodova ga je povabila na sinočnji večer,“ je dejala Dorothy trpko.

„To pa samo zato, ker Nicholas ne kaže nikakih sovražnosti in ga imenuje svojega bratranca,“ se je jezila Violeta.

Ves dan se je s ukal pogovor okoli Nicholasá in Pavla Rodneya, ki ga je vsa družba ostro obsojala.

* * *

Jutri pa moramo posetiti lady Liliano Catonovo,“ je dejala lady Rodneyeva, ko so sedeli zvečer pri čaju. „Vsaj nekateri izmed nas.“

„Mona mora biti poleg,“ je rekel hitro Nicholas, „sicer bo lady Lilianova razžaljena . . . Saj vam je prav, Mona?“

„Da, da, prav rada grem.“

„Ubožica!“ jo je obžaloval Nelly. „Kolikor daleč nazaj moram misliti, so me kot otroka, kadar sem bil posebno poreden in razuzdan, vsakokrat poslali v Anadale h Catonovim. Moja mati je bila namreč v sorodu z rodbino Catonovo. To je bilo nekako prognanstvo, Damoklejev meč, ki je visel nad mojo glavo, kakor hitro sem storil kaj napačnega.“

„Liliana je morala biti takrat še otrok,“ je rekla lady Rodneyeva.

„Liliana ni bila nikoli otrok; prišla je kot odrasla ženska na svet. Oh, kakšne čase sem preživel v oni hiši!“ je vztrepetal Nelly. „Sobe so bile tako grozne, da se je človeku kri zledenila v žilah, in postelje tako visoke, da si moral po lestvi zlesti vanje. Strašno sem se bal teh sob, postelj in starega lorda, ki mi je vedno grozil z

Cesar Karel I. v Pulju pri pregledovanju naših mornarjev.

bičem. V resnici mi ni sicer nikoli nič storil.“

Dorothy se je veselo zasmejala. „Ubogi Nelly! Njegova nesrečna mladost mu je ugrabila vse veselje do življenja in ga napravila žalostnega mladeniča, kakršen je danes.“

„V danih razmerah bi bilo najbolje, da ne priredimo nameravanega bala,“ je dejala tekem večera lady Rodneyeva. „Bil bi samo muka zate, Nicholas in za nas vse.“

„Ne, ne, na vsak način se mora vršiti ta bal,“ je nagovarjal Nicholas. „Spravi nas na druge misli.“

„Ali povabimo tudi Charsonove?“

„Povabi, kogar hočeš, to se pravi, vsa kogar, ki ni popolnoma nemogoč.“

„Editha Charsonova ni daleč od tega. Če jo povabim, se zgodi to pač proti moji volji,“ je dejala lady Rodneyeva ponosno.

„Storiti moramo marsikdaj kaj, kar je proti naši volji,“ je odgovoril resno Nicholas. „Prosil bi te, da še nekoga drugega povabiš.“

„Koga, ljubi sin?“

„Pavla Rodneya.“

„Nicholas, to je pa preveč!“

„Stori to vseeno, meni na ljubo.“

„Resnično, to je že blazen, bolesten ponos!“ je ugvarjala lady.

Tudi vsi drugi so bili iznenadeni, kakor da je strela udarila mednje. Celo Dorothy, ki je bila sicer vedno na strani svojega zaročenca, je onemela začudenja.

„Kaj pa je zakrivil, da bi ga morali izključiti?“ je nadaljeval Nicholas ostro. „Storil ni nič nepostavnega, in dolžiti ga ne moremo ničesar drugega, kakor da hoče imeti ono, kar mu po njegovem mnenju po pravici gre.“

Umolknil je. Nežen stisk majhne roke mu je ustavil besede.

„Stori mi to in povabi ga,“ je samo še ponovil proseče.

„Ako izrečno želiš, se seveda zgodi,“ je odgovorila lady Rodneyeva izredno popustljivo.

Iz Abesinije: Lepotica iz abesinskega ali etijopskega rodu Oromov.

XVIII.

Približno ob treh popoldne naslednjega dne so se odpravili na pot. Violeta in kapitan Rodney sta ostala doma, Nicholas pa je odpotoval v London.

„Svetujem vam, da ohranite strogo resne obraze,“ jih je učil Geoffrey, preden so se ustavili pred grajščino anadolsko, „naša estetična dama ne mara nikakega smeha ter ne ljubi vsakdanjih govoric. Lahko se navdušuješ za redek kamen in pretakaš solze zaradi polomljene lilije, ampak vse to moraš izraziti na način, ki se

ga ne poslužujejo navadni ljudje, da veš, Mona.“

„Kakšna pa je lady Liliana? Nisem jo videl zadnjikrat na balu.“

„Nos ima sredi obraza,“ je odgovoril Nelly, „in se dela silno interesantno. Včasih se vleže kakor je dolga in široka v travo in nasloni glavo ob roko; potem zopet se postavi v umetno narejeno solnce s starim, izvrstno dresiranim pavom poleg sebe in drži glavo nagnjeno na stran. Mislim, da pride sedaj poetičen položaj s hrtom na vrsto. Poleti hodi z velikansko pahljačo na lov na muhe. In oblači se v barve, da človeka kar oči bole.“

Sedaj so se ustavili pred vhodom majhnega, a prav lepega starega gradu, čegar stene so bile porasle z bršljanom. Na kateri je stalo veliko, vitko dekle s hrtom poleg sebe. Imela je sive oči ter velika, dasi lepo oblikovana usta. Lasje so bili rahlo zaviti v umeten voz. Vitko telo jej je tesno oklepala obleka živozelene barve. Roka jej je teatralno počivala na hrtovi glavi, z drugo roko pa si je senčila oči. V celoti je predstavljala prav prikupno sliko. Stopala je počasi s psom po stopnicah navzdol ter je s slovesno važnostjo in resnobo pozdravila goste.

„Pozdraviti morate predvsem Filipo,“ je dejala z glasom, ki je donel, kakor da prihaja iz groba. Filipa je bila njena sestra, ki se je imenovala pravzaprav Ana, toda prenapeta lady Lilianova jo je prekrstila. Izpahnila si je nogo in je ležala na zofi v mali sobi. Videti je bilo, da je zelo vesela poseta. Z ljubeznivim nasmehom je pozdravila goste. Soba je bila opravljena tako, kakor vse druge sobe sploh.

„Moja krivda ni,“ se je opravičevala lady Lilianova, kažoča na pohoščivo. „Morala sem se vdati Filipi. Meni pa je vse to zoprno. Te žive barve, to strašno pohoščivo, in ta svetloba! Povedem vas pozneje v nekatere svoje sobe, ampak če niste preveč utrujeni, bi vam pokazala svoj vrt.“

Iz Abesinije: Vojska na maršu.

Vrt je bil resnično nekaj posebnega, kakor da je prenešen tu sem iz davnih, pravljinih časov. Tisje je tvarjalo visoke stene, ki so bile na razne načine obrezane. Nekatere so bile podobne trojanskim stenam, iz drugih so bile narejene cele stopnice, tupatam so bile zrezane odprtine, da je šel človek lahko skozi in je moral končno zaiti v tem čarobnem blodnjaku. Povsod so žuboreli vodometi; na zeleni trati se je bliščala umetna solnčna ploskev, poleg nje sta spala dva pava.

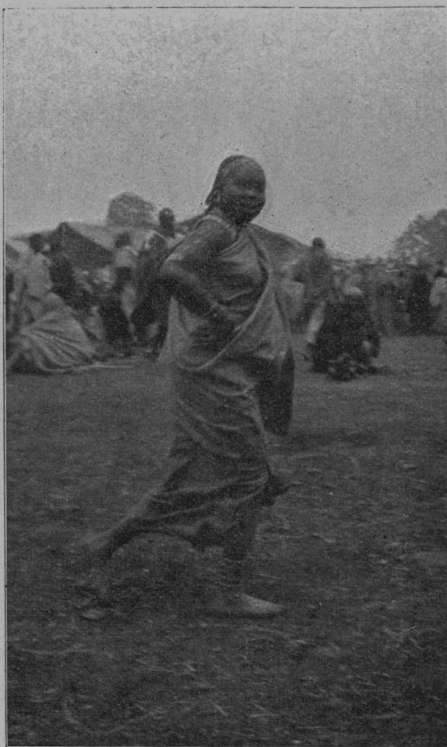
„Kakor v vrtu Trnlučinega gradu,“ je pošepetala Mona očarana Nellyju.

Sedaj se je nekaj zganilo, zalajal je pes, in zbudila sta se pava, ki sta napolnila okolico s svojim grdim vpitjem. Lady Lilianova je stopila k solnčni ploskvi, naslonila roko nanjo in nagnila glavo na stran. Pri tem je vzbudil njeno pozornost polž, ki je počasi lezel preko bršljanovega lista. Vzela ga je z lista ter opozorila goste na spolzli sled, ki ga je ostavil polž pri svojem počasnem premikanju na bršljanu.

„Kako krasno! kako lično!“ je vzkliknila z zamišljenim usmevom ter vprla svoje velike žareče oči v Geoffreya. Ali je menila polža, bršljanov list, ali polžev sled na njem, tega ni nihče vedel in tudi nihče vprašal, da bi ne izdal svoje nevednosti.

Občudovali so še umetno narejeno špiljo, pili s Filipino čaj ter odšli potem z neumorno gostiteljico skozi ozek, dolg hodnik v neko čudno osmerokotno sobano, kjer so bile nagromadene najraznovrstnejše stárinke stvari. Vse pohištvo je bilo iz hrastovine, izdelano v gotskem slogu. Soba ni imela niti peči, niti kamina, niti oken; namesto njih so bile neenako razvrščene v debelih stenah dolge ozke luknje, zagrnjene s prozirnimi blagom, kakoršen je služil morda v srednjem veku namesto šip. Tla so bila nadebelo posuta s peskom.

Moni je bilo to nekaj novega, zato jej je ugajalo. S peskom posuta tla so jo spominjala sobe na farmi Mangle.

Iz Abesinije: Sužnja abesinska — zamorka.

„To je najlepše od vsega!“ je vzkliknila navdušena. „Tla so prav taka, kakor doma pri mojem stricu.“

„Ali res? Kako zanimivo! Vaš stric je pač star študent v tej stroki?“

„Študent . . .?“ je ponovila Mona v zadregi.

Nelly in Geoffrey sta se pri okencu skrivaj muzala, lady Rodneyeva je bila kakor na šivankah.

„Študenta imenujem namreč človeka, ki išče resnico,“ je nadaljevala lady Lilianova . . . „človeka, ki stremi za resnico in doseže tekom časa svoj cilj.“

„Da, to je mogoče,“ je odgovorila Mona počasi. „Ampak stric Besam študira v prvi vrsti svinje.“

„Svinje?“ je ponovila lady Lilianova iznenadena.

„Da, svinje,“ je odgovorila Mona mirno . . . Nastal je mučen premor. Toda lady Lilianova se je občudovanja vredno prisotnostjo duha hitro opomogla od vdarca, ki jo je zadel.

„Odprite moje začudenje! Vaš stric ima prav. Zakaj bi stavljali prašiča nižje kot jelena? Narava v svoji popolnosti ne pozna pomanjkljivosti . . . Govorila je na dolgo in široko o nevednosti in kratkovidnosti ljudstva, ki ne zna najti lepote in veličine v naravi. Končno Mona ni mogla več zadržati smeha; lady Rodneyeva je hitro dejala:

„Ljuba lady Lianova, mislim, da smo dovolj občudovali vse stvari v tej čudoviti sobani, čas je, da se poslovimo.“

„O, ne, še ne!“ je vzkliknila lady Lilianova s skoraj mladostno živahnostjo; „gospa Rodneyeva ni videla še niti polovice mojih zakladov.“

„Tako zgodaj že zvončki!“ se je razveselila Mona, ko je zagledala v vazi šopek prvih pomladnih cvetk.

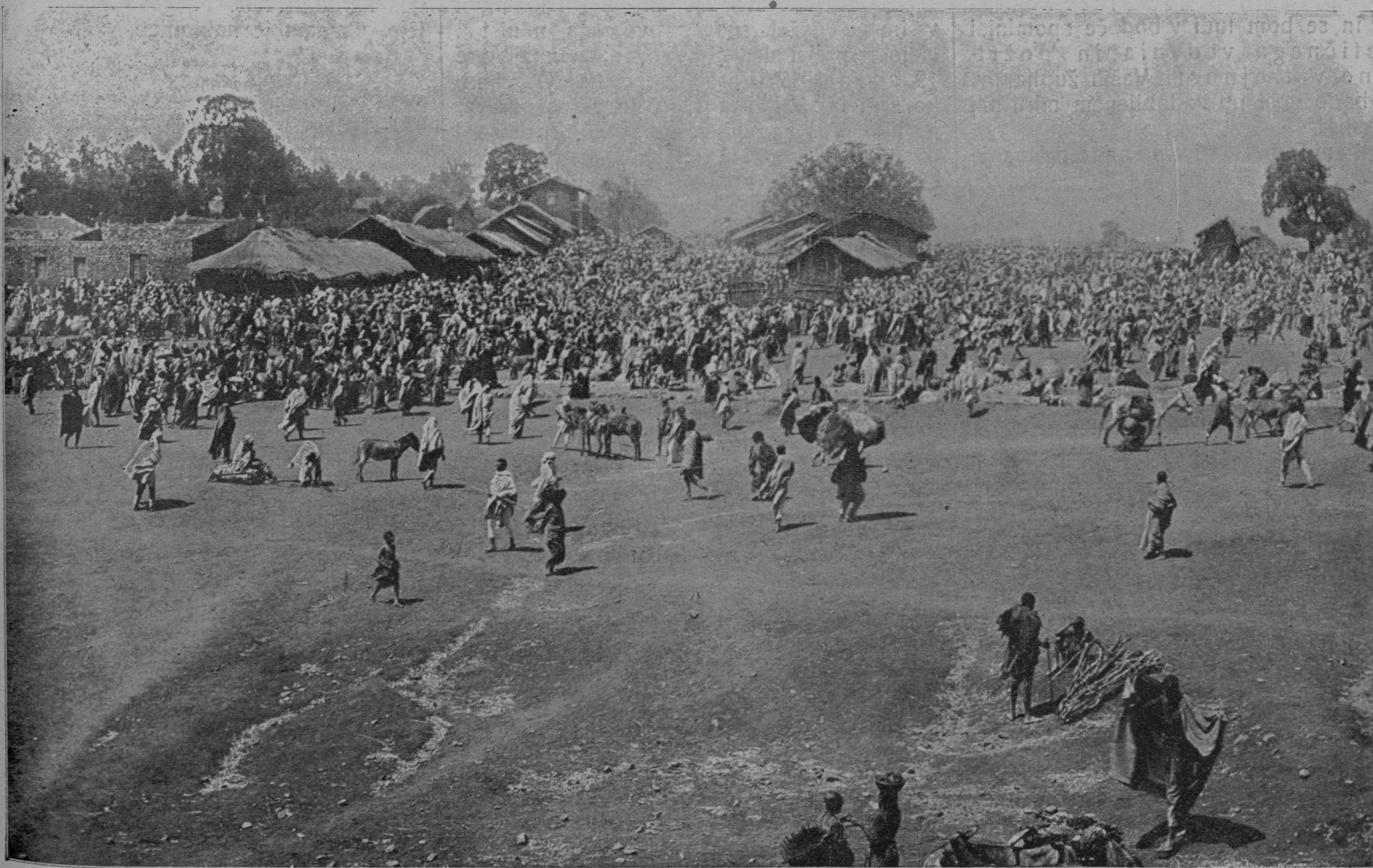
„Lepi so, ampak neznatni,“ je odgovorila lady Lilianova zaničljivo. „Skromni otročiči zemlje, ki se ne morejo primerjati s ponosno krasoto tigrske lilije, solnčnice ali z barvo nedosegljivega osata.“

„Jako nevedna sem v tem,“ je dejala gospa Geoffreyeva krotko, „ampak zdi se mi, da bi mi bil vendar ljubši zvonček kot osat. O osatu vem samo, da ga osli radi jedo.“

Lady Rodneyeva je prebledela, celo Nelly in Geoffrey sta se prestrašila. Samo Mona se je lady Lilianovi prijazno in odkrito nasmehnila. Bilo je jasno, mlada gospa si v svoji nedolžnosti ni mislila nič hudega, izrekša zadnjo svojo opazko. O tem je bila lady Lilianova prepričana.

„Morate me kmalu zopet posetiti,“ je dejala skoraj pristrčno gospej Geoffreyevi.

(Dalje prih.)

Addis Abada: Glavno tržišče v najvažnejšem abesinskem mestu.

Naš novi vojni minister.

Ker je generalni polkovnik baron Krobatin odstopil, je cesar dne 8. aprila poklical na njegovo mesto generala Rudolfa Stöger-Steinerja pl. Steinstättena. Baron Krobatin, prvi strokovnjak v topničarstvu, je prevzel neko armadno poveljništvo na fronti, novi vojni minister pa je prišel s fronte v urad, Stöger-Steiner je odličan teoretik in praktik, velesposoben organizator, ter si je na fronti in v zaledju pridobil dragocene izkušnje. Rojen je bil leta 1861 v Perneggu na Štajerskem. Bil je na vojni šoli učitelj in pozneje poveljnik raznih polkov in brigad, strelskih šol, potem divizijski in končno zborni poveljnik na Soči. Tekom vojne je bil dalje časa med Slovenci tudi na Gorenjskem v Bohinjski Bistrici, kjer je bil zaradi svoje ljudo-milosti in prijaznosti obče priljubljen.

Hotel Triglav je imel večkrat za gosta generala pl. Stöger-Steinerja. Udeležil se je tudi gledališke predstave ki so jo priredili vojaki v tem hotelu. Ko je bil imenovan za vojnega ministra, je pisal boh. bistriš-kemu župniku:

„Prečastiti gospod! Po za-
upanju Njega Veličanstva ime-
novan za vojnega ministra,
Vam, prečastiti gospod župnik,
preden zapustim svoj zbor,
izrekam za uspešno, krepko,
požrtvovalno delovanje v blagor
prebivalstvu mojega okrožja
svoje priznanje in zahvalo.
Vedno sem si prizadeval skrbeti
za blagor pridnih prebivalcev vojnega
okrožja in se bom tudi v bodoče spominjal
patriotičnega vedenja in požrt-
vovalne vztrajnosti Vaših župljanov.
Srečna bodočnost po zadobljenem miru naj
vsem zasije!“

Župljani Boh. Bistrice so na to priznanje
lahko ponosni in ž njimi vsa Gorenjska!

Abesinska cesarica Zeodita, kronana v Addis Abebi februarja 1917.

Deželni glavar je pismeno pozdravil
v imenu dežele novega vojnega ministra.
Nato je prejel sledeči odgovor: „Dunaj, dne
19. aprila 1917. Vaše blagorodje! O priliki,
ko sem bil poklican na čelo vojne uprave,
je bilo Vaše preblagorodje tako prijazno,
da mi je v imenu dežele Kranjske doposlalo
čestitke, ki so me prisrčno razveselile. Prosim

naš narod docela. Njegova pisma dokazu-
jejo, da nam je naklonjen.

Vaše blagorodje, da sprejmete
za to ljubeznivo pozornost
mojo globoko zahvalo in bo-
dite uverjeni, da se bom za
vojvodino Kranjsko in
nje prebivalstvo vedno
najtopleje zanimal. Naj-
lepšo zahvalo svojo za izražene
osebne čestitke združujem z
zagotovilom svojega odličnega
velespoštovanja in vdanosti.“

Na čestitke, ki jih je poslal
župan dr. Tavčar novoimeno-
vanemu vojnemu ministru, je
prejel župan sledeči odgovor:
„Vaše Preblagorodje! Za iz-
redno ljubeznivo častitko, ki
mi jo je blagovolilo Vaše Pre-
blagorodje povodom imeno-
vanja c. in kr. vojnim ministrom
sporočiti, tako v lastnem kakor
v imenu deželnega glavnega
mesta Ljubljane, prosim, da
sprejmete mojo najiskrenejšo
in globoko občuteno zahvalo.
Prisrčno vračam od dežele
Kranjske meni izkazana čustva
ljubezni in udanosti ter prosim
Vas, preblagorodni gospod,
biti uverjenim, da bodem gojill
tako za deželo, kakor
za njeno glavno mesto
vsikdar najtopleje sim-
patije in najživahneje
zanimanje. Sprejmite, pre-
blagorodni gospod, izraz mo-
jega najodličnejšega velespo-
štovanja in moje udanosti. —
Na Dunaju, 27. aprila 1917.
Stöger-Steiner m. p., ge-
neral pehote.

Cesar je podelil vojnemu
ministru za uspešno vodstvo
nekega armadnega zbora pred
sovražnikom Leopoldov red
I. razreda z vojno dekoracijo
in meči. Tako imamo zdaj
vojnega ministra, ki pozna
našo slovensko domovino in

Vizitke

elegantne in poceni natisne tiskarna
Drag. Hribarja v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 9.

Iz Abesinije: Amharski poveljnik s svojim spremstvom.

Angleški tanki.

V strašnih bojih na zahodu se prvič v večji meri uporabljajo oklopljeni avtomobili, takozvani tanki. Osem metrov so dolgi, 3 metre široki in dva metra visoki. Kolesa so v notranjosti avtomobila ter premikajo široko verigo s kotvama, ki se dotika zemlje in ki omogoča, da se avtomobil pomika naprej. Ves avtomobil, ki je v sredi najvišji, je obdan z jeklenim oklepom. Motor, topovi, strojne puške in moštvo so v tanku. Motor, ki premika tank, ima silo 100 konj ter daje hitrost 4 do 5 kilometrov na uro. Torej se premika Tank z naglico človeškega marša. Tanki se dele v „moške“ in „ženske“. Moški so oboroženi z dvema lahkim topoma, ki sta postavljena ob straneh;

Ulica v francoskem mestu Bapaume, ki so ga zasedli Angleži.

Razrušeno francosko mesto Craonne, ki so ga Nemci ostavili.

tembra 1909 je hrabri in pravični Menelik določil edinega svojega unuka Jahasua za svojega naslednika.

Jahasu je bil sin Menelikove hčere Šoreke. Jahasu je bil slovesno proglašen za prestolonaslednika cesarja etijopskega. Prestolonaslednik je imel za ženo princeso Romano, hčerko Rasa Mangaša.

Toda Menelikova žena, cesarica Tahitu se je moževi volji uprla in povzročila v Adis Ababi revolucijo, ki je trajala od 28. maja do 7. junija 1910.

Revolucije je na povelje cesarja Menelika in prestolonaslednika Jahasu siloma zatri Ras Tessana.

Po Menelikovi smrti je vladal Abesinijo ali Etijopijo svet starih cesarjevih namestnikov in poveljnikov za prestolonaslednika. Smrti Menelikove pa ta svet državi ni oznanil do decembra 1913. Takrat šele je bil Jahasu javno proglašen za cesarja.

Razvaline francoskega mesta Bapaume po odhodu Nemcev.

nad vsakim je strojna puška.

Strojni puški se moreta uporabljati le, kadar se ne rabita topa. — Ženski tanki nimajo topov, nego 5 strojnih pušk, na vsaki strani po dve, spredaj pa eno. Posadka obstoja iz tehnika, častnika in šest mož. Gledanje iz tanka se izvršuje le s periskopi na topovih in strojnih puškah. Le častnik ima svoj poseben periskop. Tanki se premikajo povsod le na mokrih tleh in po strminah ne morejo dalje. Ker so preveliki, pretežki, počasni in premalo oklopljeni, še niso „vzorno“ vojno sredstvo. Ker se pomikajo le počasi naprej, so dober cilj nemškim topovom, ki jih s svojimi težkimi granatami izborno zadevajo in uničujejo. Silni upi, ki so jih stavili Angleži v to najnovejše orožje svoje — v tanke so jih zopet varali in njih ofenziva se zopet ne bo obesla, kakor se že toliko in toliko prejšnjih ni in začeti bodo vendarle morali tudi oni misliti na mir.

Revolucija v Abesiniji.

(Glej slike!)

Cesar Menelik, ki je postal slaven po vsem svetu, odkar je leta 1896 pri Adui strašno porazil laško armado, je dne 28. oktobra 1910. umrl. Že 30. sep-

Razvaline francoskega Montfaucone. Spredaj grob vojaka.

Potem ni bilo iz Etijopije nobenih vesti v Evropo. Toda septembra 1916 je izbruhnila v Addis Ababi nova revolucija proti cesarju Jahasu. Načelniki, Rasi, nekaterih rodov so cesarja odstavili in proglasili Menelikovo drugo hčer 40 letno Vozero Zeoditu za cesarico, vojvodo Dejas Tafari pa za prestolonaslednika in regenta. Nato so cesarja Jahasu še drugi rodovi odstavili. Toda cesar se ni vdal, nego je z zvestimi rodovi začel vojno proti revolucionarjem. Spočetka je imel vojne uspehe, 11. oktobra 1916 pa je bil premagan in je zbežal v deželo svojega očeta. Oče je skušal revolucionarje zopet premagati, toda tudi on je bil 3. novembra nedaleč glavnega mesta pobit. Meseca februarja 1917 je bila nova cesarica Zeoditu v Addis Abebi slovesno kronana.

Cesarica je prava vladarica, njen mož pa je le najvišji poveljnik vojske.

Etijopija ali Abesinija je zelo plodovita država, ki rodi mnogo kave, bombaža, živine i. dr. Etijopci so razdeljeni v več rodov, ki niso složni. Vladajo le plemiči in vojaki, delajo pa sužnji in reveži. Vse prebivalstvo šteje le 15 milijonov, dasi je prostora in živeža za 60 milijonov ljudi. Vojska šteje v miru le 250.000 mož, ki imajo moderno orožje ter so zelo hrabri. Vojaki so oblečeni slikovito, v svilo, atlas in volno ter imajo poleg pozlačenih in srebrnih ščitov in dolgih sulic ter lokov vsi tudi moderne puške.

Abesinija ali Etijopija ali Habeš je afrikanska Švica; njene gore pokriva večni sneg, a v dolinah in na obalah morja je gorko; zlasti ob Rdečem morju in ob Sudanu vlada silna vročina. Država je mnogo večja kakor Namčija: Abesinija meri okoli 800.000 km², Nemčija pa le okoli 541.000 km². V Abesiniji žive levi, panterji, cebre, antilope, žirafe, sloni, nosorogi, krokodili in noji, a tudi naše domače živali. Rastlinstvo je zelo raznovrstno in bujno. Rek je malo, ki pa spomladi kakor Nil narastejo in napoje vso zemljo. Tudi je ondi več lepih jezer. Glavna mesta so Addis Abeba (okoli

Žične ovire v gališki pokrajini pred rusko fronto. Spredej naša straža.

800.000 prebivalcev), Magdala, Adna, Harar, Massaua (luka) in Assab (luka) ob Indijskem oceanu.

Prebivalci so rjavopolti. Po veri so koptiški kristjani, ki imajo na leto 200 nedelj in praznikov ter mnogo pogorskih samostanov. Za lenobo dovolj prilik!

Rjavi, a zelo krepki Abesinci imajo še mnogoženstvo, a seveda le v najbogatejših slojih plemstva. Domača obrt je baje dobro razvita ter so abesinski kovači in tkalci preprog mojstri. Rusija, Atalija, Anglija in Francija imajo z Abesinijo trgovske in gospodarske stike ter se zlasti Angleži trudijo, da dobe poleg Lahov v tej bogati in lepi državi čim večji vpliv.

Čehi — vzor slovanskega naroda.

„Kraj“, glasilo poznanskih Poljakov, poroča obširno o Čehih. Iz tega velezanirnivega članka posnemamo:

Čehi imajo lastnosti vsem Slovanom skupnega značaja: odkritosrčnosti, gostoljubnosti, priprostosti in ljubeznivosti, a iz dolgodobnega stika z Nemci so pridobili tudi nekaj lastnosti, ki Slovanom niso prirojene, ki pa so se, s Čehi že zrasle, zlasti ljubezen do reda in varčnosti ter nekako omalovaževanje ženstva. Deček se že od mlada uči ukazovati, deklica ga mora poslušati in se mu skoraj pri vsakem koraku umikati. Oče je os rodbine, okoli katere se vrti vse in po njem obožujejo dečke i mati i hčerke. Šele v zadnjih 30 letih se ženstvo emancipira ter dobiva pristop do vseh šol in poklicev. Treba je le še, da dosežejo glasovalno pravico. Zato se je začelo že resneje računati z ženskami. Češke šole so najrazličnejše, strokovne in glede učil in učiteljev vzorne. Društev imajo Čehi ogromno in vsa delujejo neumorno za kulturo, promet, trgovino ali narodnost. Vsak Čeh je član več društev ter je ponosen, da plačuje za narodne svrhe.

Skromnost je ena najlepših čeških lastnosti. Vsak skrbi, da izhaja s svojimi dohodki in navadnejši so prihranki kot dolgovi. Neredko se odlične osebe doma stiskajo v dveh, treh sobah, da celo v ku-

hinji. Čeh nima navade šariti in bahati se. Neizogibnih salonov, ki jih imajo Poljaki ali Nemci celo v srednjih hišah, Čehi sploh nimajo, zato pa ima vsak rodbinski član svojo posteljo, ki se pri večjih rodbinah postavlja celo v kuhinjo. Posle imajo le bogatejši. Če žena, ki je delavna gospodinja, že mora imeti deklo, postopa z njo kot s pomočnico in hodi z njo tudi na izprehod. Služkinjam rečejo „vi“, kar je med Čehi splošno družabni govor. A tudi gospodar se ne izogiblje nobenega dela ter — če treba, tudi pere, kuha in nakupuje. Za Čeha in Čehinjo ni poniževalnega dela ali „nizkega“ poklica. Često je en brat v rodbini doktor, drugi dimnikar, tretji umetnik, četrti krojač, a noben se ne sramuje drugega. Nihče se ne izdaja za kaj višjega, nego vsak priznava: sem hišnik, mesar, kočijaž. Vzgoja zbližuje vse stanovce. Vsi govore češki in se razumejo; v gostilnah in kavarnah se ne prezirajo bogataši in ubožnejši, nego sedajo za isto mizo,čitajo isti časopis ter se lepo razgovarjajo. Resnični demokrati so.

Red je v Čehih tako splošna lastnost, da je tudi v najbednejši koči čisto kakor v salonu. Tla so vsak teden odrgnjena, obleka in perilo vedno čisto osnaženo in zakrpano, tako da navidez tam sploh ni beračev, kajti razcapancem ne dovoljujejo zahajati v mesto.

Za sirote, bolnike in hiralce skrbi češka družba po mnogoštevilnih sirotišnicah, ubožnicah, hiralnicah, „jaslicah“ in dnevnih zavetiščih. Delavke oddajajo otroke čez dan v zavetiča, kjer so dobre šole in moderne vzgojiteljice, tako da so otroci v najboljšem varstvu.

Po mnogoštevilnih knjižnicah in javnih čitalnicah pa je posebno lahko presojati, kako visoko stoji izomika med Čehi. Doslavno povedano, ni je vasi brez knjižnice, ki jo opravlja društvo, ki širi izobrazbo med vse sloje. Ta društva prirejajo tudi predavanja, glediške predstave i. dr. Razen tega zbirajo narodne in zgodovinske posebnosti ter urejajo z njimi muzeje. Vsako večje mesto ima svoj muzej, a Praga jih ima celo vrsto.

Kar se tiče omike, zavzemajo Čehi eno prvih mest v Evropi. Šol je toliko, da najde v njih vsako dete svoj prostor. A šole so lepe in velike. Zato pa imajo Čehi tudi med vsemi narodi na svetu najmanj analfabetov.

Poljaki občudujejo Čehce. Morda morejo biti zato tudi Slovencem vzor!

Slike iz Rusije.

8. Rusija brez alkohola.

Cesarjev ukaz z dne 16. julija 1914 je postal za Rusijo resnično pravi blagoslov. Ves svet je dvomil, da bi Rusi nehali pijančevati, ker vodka je bila preveč priljubljena pijača vseh, zlasti najnižjih slojih naroda. Prepoved alkohola se je v Franciji izjalovila, ker absint se ondi pije dalje: tudi v Ameriki in Angliji se pijanstvo ni bistveno zmanjšalo, toda carjeva prepoved je rusko pijanstvo naglo in temeljito zatrla. Protialkoholna agitacija je bila že pred vojno živahna na Ruskem. Zlasti pokojni poslanec Dim. Člelišev je bil strasten agitator proti pijančevanju. Car ga je pozval k sebi, in Člelišev ga je prepričal, da je pijača največja nesreča Rusije, zlasti pa ruskih kmetov in delavcev. Nato je car izdal prepoved prodajati in piti alkoholne

Kako žive naši vojaki v gališki vasi blizu fronte: Kmetice pomagajo vojaškim kuharjem.

Avstro-ogrška patrolja se plazi k sovražnim pozicijam, da prežiga žične ovire s pomočjo posebne, plamen metajoče cevi.

pijače. Pred kratkim so dobila ruska zemstva naročilo, naj poročajo vladi, kako prenaša ljudstvo abstinenco, rado ali z nevoljo, ali se je že navadilo in kakšne so gospodarske in socialne posledice. Iz teh poročil zemstev zveemo: Ruski pijanci so bili starejši možje in starejše ženske, mladina 20 do 30 je vobče prosta te strasti. Zaradi prepovedi je ostalo malo (do 30%) nepopoljšljivih pijancev, vsi drugi so se, nekateri težko, drugi lažje, temeljito poboljšali. Kmetje uporabljajo denar, ki so ga prej zapili, za nakupovanje kmetijskega orodja, živine, obleke in za boljšo hrano. Kmetje so začeli jesti meso, kar se je smatralo še nedavno za nečuvveno potratnost. Uporaba čaja se je povečala za 45%, cukra za 47%, delikates za 28%. Poltavška gubernija zdaj izlahka plačuje davke, kmetje vračajo dolgove in vlagajo denar v hranilnice; moskovska anteta poroča, da ondotnji kmetje obnavljajo vrtno plotove in ceste, sade drevje, nabavljajo nove ulnjake, več živine i. dr. Povsod se je torej silno podraženje alkohola obneslo. Kmetje in kmetijski delavci so začeli čitati časopise, kar je bilo prej na kmetih nezaslišano. V Jekaterinoslovski guberniji je bilo tekom vojne ustanovljeno 59 ljudskih knjižnic. V moskovski guberniji je nastalo veliko zanimanje za ustanavljanje društev in hranilnic. „Die Zeit“, ki poroča po milanskih listih o tem uspehu na Ruskem, zaključuje: „Prepoved alkohola bi imela za ruski narod, če se obdrži po vojni, še blagodejnejše nasledke kakor jih je imela odprava tlačanstva in suženjstva.“

Kaj se učimo iz tega vzgleda?“ —

„*Tedenske Slike*“ so najbolj zanimivo in poučen slovenski ilustrirani tednik. Priobčujemo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„*Tedenske Slike*“ stanejo celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 24 vinarjev.

Zahtevajte povsod „*Tedenske Slike*!“
Naročite si „*Tedenske Slike*!“

Priporočajte jih svojim znancem in prijateljem!

Za kratek čas.

Pri nadzorovanju.

„In zakaj ste vi zaprti?“
„Na pašniku sem našel vrv.“
„Zaradi tega pa vendar ni mogoče, da ste dobili tako kazen.“
„Da, ampak za vrv je bila privezana — koza.“

Majhen nasilnež.

Zoran je bil poreden in kaznovan. Ko se je pol ure neprestano jokal na ves glas, je utihnil. — „No, vendar enkrat nehaš kričati?“ ga je vprašala mati. — „Kaj še, samo oddahnil si bom malo!“

Premagani zmagovalec.

„Gospod R. nima niti korajže, niti eneržije.“ — Res je, žalibog. — „Čemu vzdihujete žalibog?“ — Ker je dvoril moji ženi še prej kakor sem jo jaz poznal. Ko bi bil imel ta takrat malo več korajže in eneržije . . . Ampak, kaj pomaga o tem sedaj govoriti.

Vedno isti.

Dobro sredstvo zoper mrzle noge je, da si jih oviješ s papirjem. — Vojni life-rant: „Dobro, ovijem si jih s par bankovci tisočaki.“

Res židovsko.

V Varšavi je poslal neki trgovec svojemu prijatelju sledečo brzojavko: „Ware verkaufen, Friede droht.“ (Blago prodaj, mir grozi.)

Razne vesti.

Revolucionar knez Kropotkin. Po 40 letih prebivanja v tujini, je ruska revolucija odprla knezu Petru Kropotkinu pot v domovino. V Petrogradu pripravljajo Kropotkinu velik sprejem in sta na čelu dotičnega odbora znamenita ruska pisatelja Leonin Andrejev in Maksim Gorkij. Kropotkin je bil rojen v Moskvi leta 1848. Njegov oče je bil Aleksij Petrovič Kropotkin, njegova mati Katarina Nikolajevna Šulima. Kropotkini so iz rodu nekdanjih vladarjev Smolenska. Peter Kropotkin je znanstveni revolucionar. Leta 1900 je izdal svoje spomine, v katerih je naslikal veliko nasprotje med ruskim narodom in nad njim postavljenim uradništvom, naslikal boj naroda proti carstvu in njegovemu uradništvu. Kropotkin je živel v najvišjih ruskih krogih in na carskem dvoru, a zvečer se je oblekel za kmečkega fanta ali delavca in je agitiral za revolucijo. Služil je pri vojakih in kot oficir prišel v najrazličnejše kraje in povsod iskal stika z narodom. Posebno se je bavil z zemljepisom in dognal, da so bili vsi stari zemljevidi Azije popolnoma napačni. Ko je sestavljal drugi del svojih znamenitih zemljepisnih študij, je nastala zanj usodna kriza. Udeleževal se je namreč neutrudno revolucionarne propagande in vsled te je bil leta 1874 aretovan. Po treh letih ječe je srečno pobegnil in se rešil na Angleško. Reakcija se je za beg maščevala: vrgla je sestro Heleno v ječo in poslala brata Sašo v Sibirijo, odkoder se ni več vrnil. Kropotkin je začel med tem veliko agitacijo za organizacijo proletarijata in je s svojimi socialnimi znanstvenimi spisi obudil svetovno pozornost. Proti ruskemu reakcionarnemu sistemu se je boril v angleških listih in si s svojimi deli pridobil prijateljstvo najumnejših mož kulturne Evrope.

Darujte za Rdeči križ!

Naši vojaki z obrambnimi maskami proti strupenim plinom.

Z balkanske fronte: Pogreb padlega bolgarskega vojaka na fronti.

Žito drugod. V Ameriki cena žita hitro raste. Zdaj se v New Yorku plača za 100 kg pšenice čez 42 K. V Avstraliji so žetev srečno končali. Pravijo, da je pšenice 19.000 vagonov več kakor lani. Težava je seveda z dolgo vožnjo na Angleško, ker psovod ladij manjka. — Na Angleškem se bencin vedno težje dobi. Za privatne avtomobile ga ne prodajo. Na Francoskem pa država pazi, da mora biti rezerva za vojsko zadosti velika.

„Fronte“ pred tisoči leti. Da niso „fronte“ pred prodajalnicami nič novega, ampak že več kot tisoč let stare, dokazuje pravljica o kmetu Abdallahu in ribiču Abdallahu iz cikla pravljič tisoč in ena noč, iz katere smo posneli tole: . . . prišel je k peku, kjer se je gnetla gruča ljudi; bila je baš draginja in ljudje so živeli v pomanjkanju te in one reči. Ponujali so peku drage denarje, ali pek se za denar še zmedel ni. No do tu je pravljica — kar vemo iz lastne izkušnje — povsem resnična. Ali zdaj pride nekaj, kar je v istini prava pravljica. Poslušajmo: „Ko je pek zagledal ribiča in zapazil, da nima okroglega v žepu, mu je ponudil kruha zanj in za njegovo družino v dar, a mu je poleg tega še posodil deset srebrnikov, s pristavkom, da mu jih vrne, ko si kaj opomore.“ V današnjih dneh takih pekov ni.

Jeza, slabo počutje in nevolja so posledice zaprtja in slabe prebave. Mnogo je ljudi, ki na tem trpe, ne da bi se za to brigali, in mnogo, ki hočejo zlo odstraniti s črevo dražečimi, želodec slabečimi odvajalnimi sredstvi. Ti vsaj naj vedo, da se dobi izborna želodec krepčajoče, črevo ne dražeče lagodno odvajalno sredstvo: Fellerjeve čisto rastlinske rabarbarske kroglice z znamko „Elsa-Pillen“. Učinkujejo zanesljivo a lagodno, ne privadijo na odvajalna sredstva in jih tudi ženske in otroci radi vzamejo. Vedno in vedno slišimo o draženju črevesa vsled rabe močno učinkujočih odvajalnih sredstev in zato je bilo potrebno, da zopet enkrat opozorimo na Fellerjeve lagodne „Elsa-kroglice“. Predvojnina cena 6 škatlic tega izbornega domačega sredstva stane franko le 4 K 40 h. Naroči se pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 280 (Hrvatska). Tudi Fellerjev bolečine lajšajoči esenčni fluid z znamko „Elsa-Fluid“, 12 steklenic za samo 6 kron franko, se lahko obenem naroči, da imamo ta izborna domača sredstva vedno pri roki, ako so se nas vsled prepiha ali vlažnosti polotile bolečine. Na tisoče je prijatelj in pristašev vseh „Elsa“-izdelkov.

Naročite in razširjajte „Tedske Slike!“ Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji bo list. Zrno do zrna . . . Kamen do kamna . . .

Kuverte s firmo, pisma, račune

izvršuje lično, **itd.** točno in ceno
tiskarna Drag. Hribarja v Ljubljani
Dunajska cesta št. 9

V zalogi je še nekaj izvodov albuma

„LEPA NAŠA DOMOVINA“

I. zvezek: Kranjska v podobah vsebuje osem krasnih trobarvnih reprodukcij in sicer:

Ljubljana. - Kamniške planine. - Bled. - Vintgar. - Bohinjsko jezero. - Belopeško jezero. - Postojna. - Predjamski grad.

Album ima poleg slik tudi kratek opis dotičnega kraja v slovenskem, nemškem, češkem in laškem jeziku. Je torej primerno darilo vojakom in drugim. — **Cena s poštnino vred 2 K.**

Naročite takoj, dokler je še kaj zaloge v upravnistvu „TEDENSKE SLIKE“ v Ljubljani.

„Spijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravnistvu izvod
K 2.50, po pošti 20 vin. več;
za naročnike „Tedskih Slik“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Spijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu. Roman „Spijonova usoda“ kaže kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predzri in nevarni so vohuni.

Roman „Spijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

Roman „Spijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite s ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Podaljšaj svoje življenje!

Mogoče je življenje si podaljšati, boleznj prepričati, bolniške ozdraviti, slabotne ojačiti, omahljive otrditi in nesrečnike osrečiti.

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslabljenje živčevja, potrnost, izgube dragih prijateljev ali svojcev, razočaranja, bojazen pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je sredstvo, ki Te pripelje k veselju, ki Te oživlja, Te napolni z novimi upi, in to sredstvo se Ti pokaže v pismu, katerega dobi vsakdo, kedor ponj piše, takoj in

popolnoma zastoj!

V tej mali ročni knjižici se raztolmači, kako se da v kratki dobi in brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako se zboljšajo in odstranijo utrujenost, raztresenost, slab spomin, nevolja do dela in nebroj drugih bolezenskih prikazni. Zahtevajte to pisanje, pri neslo Vam bo nadebudne ure.

Naslov:

Ernst Orsech, Berlin S. W. Markgrafenstrasse 63. odd. 499.

Vse potrebne tiskovine za
občinske urade in aprovi-
zacijske odbore
ima v zalogi tiskarna
DRAG. HRIBAR v Ljubljani,
Dunajska cesta 9.

GIKLUS
6-umetn-razglednic
Po originalih M. Gaspari-ja
Tesen = V krēmi
Molitev = Butare
Madona = Velika noč
Založba = Umetniška
propaganda = Ljubljana
Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Srbečica, hraste, izpuščaji in lišaji

so zla, katerih zdravljenje zahteva veliko previdnost. Absolutno zanesljivo sredstvo zoper te je **PARATOL** — domače zdravilo. Ne umaže, je brez duha, zato tudi čez dan uporabimo. Veliki lonček 3 K, dvojni lonček 5-50 K. **PARATOL** sipni prašek varuje občutljivo kožo. Škatljica 2-50 K. Oboje se dobi proti vposlatvi zneska in po povzetju v **Paratol-tvornici, Budimpešta, VI-25, Eötvös U. 28.**

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Razpošiljam tudi novo kislino vodo „Silva“ vrelec za brizganc (Spritzer) in namizno ter zdravilno slatino.

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove zamaške od kislne vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pisem za vplod na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4 — velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9 — Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloge v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in veta koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour**. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1 -- velika škatlja K 3-30. **Dr.-ja A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3-30.

Pošije diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakerergasse 6/O.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
svojo zelo povečano zalogo
damskih slavnikov in otroških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor,

nekdanji bolniški specialni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körút št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih in damah. Ordinira ob delavnikih od 10-12 dopoldne in od 3-5 popoldne. Komur ni mogoče priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno pojasnilo, kako se bolezen doma temeljito ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1-75, 3 lončki K 4-50, 6 lončkov K 7-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/309 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzete 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi

pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.**

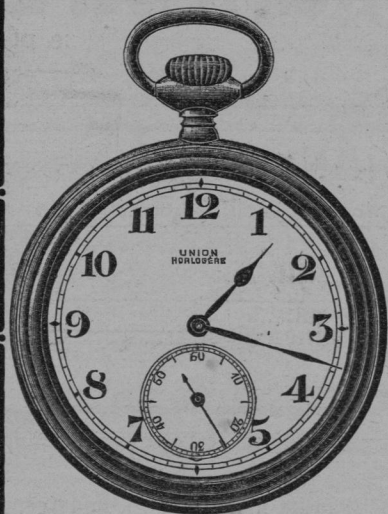
Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Krasna birmanska darila!

Svetovno znana domača tvrdka, bogata izbira žur, verižic, prstanov in lepa darila.

Posebno velika izbira briljantov.

Vabi za obilen obisk

F. ČUDEN

Prešernova ul. št. 1 v Ljubljani.

Največja izbira preizkušenih vojnih ur.

Proč s tem!!

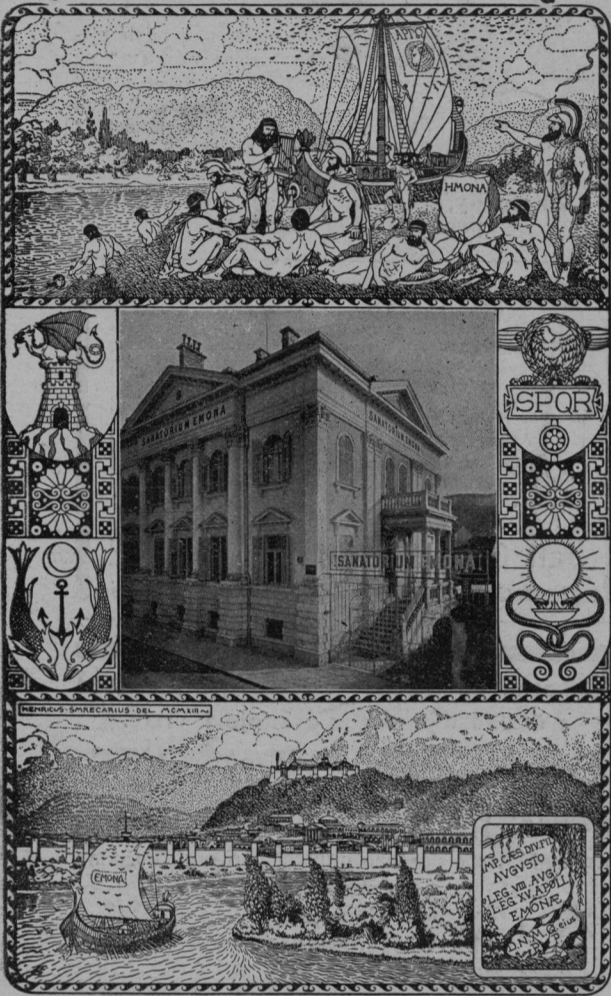
Prikrajanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevelj.

Brošure brezplačno pošlje

Exstension Ges. m. b. H., Frankfurt am Main, Eschersheim Nr. 39.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem predpisu dobe občine v tiskarni **Drag. Hribarja** v Ljubljani, Dunajska c. 9

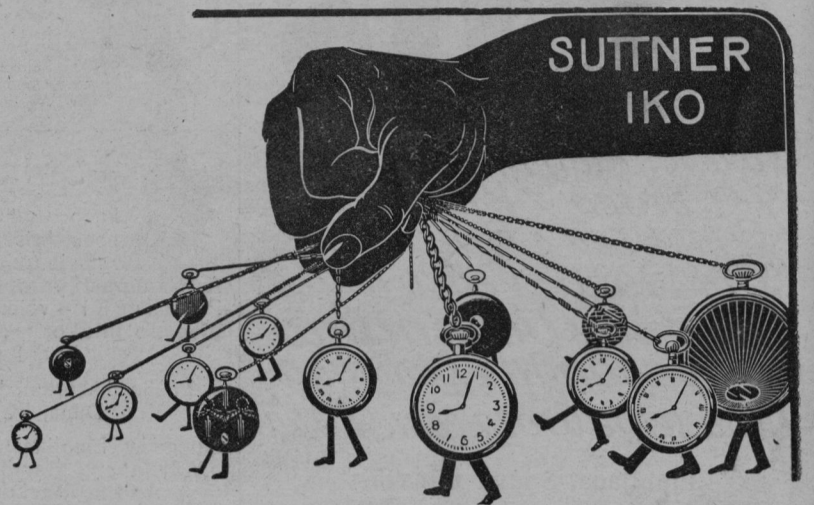
Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“ v deželnem gledališču

Krasna
birmanska
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4'10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4'10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. :: **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje